

holdige; men fordt Loven ikke er billigere, har dog i dette Tilfælde Billighedshensyn gjøre sig gjældende; det var det, jeg omfalte.

C. B. Rimestad: Idet jeg tager Ordet, kan jeg ikke Andet end sige, at det Dnsfe paa tvinger sig mig, at jeg ikke maa blive misforstaaet i den Grad, som den ærede Rigsdagsmand her tætt ved Siden af mig (Hindenburg). Idet jeg hørte, at netop det Modsatte af, hvad han havde sagt, blev tillagt ham, og blev gjort til Gjenstand for et heftigt Angreb paa ham, skal jeg ikke negte, at det dog er tungt i den Grad at blive misforstaaet, som Tilfældet var med ham. — Jeg har, saavidt jeg mindes, to Gange i denne Sal gjort Forslag for Kjøbenhavns Bedkommende om, at Enhver, der betalte Skat til Kommunen, skulde være valgberettiget, og derved har jeg — tror jeg — tilstrækkeligt betegnet det Standpunkt, jeg vil indtage i denne Sag, som angaar et lignende Spørgsmaal. Det er ganske vist, at ethvert Forslag, der kommer til os, som der er Nødvendighed i, og som lovrigt er tilfredsstillende skrevet, omhyggeligt maa gennemgaaes, men det kan paa den anden Side ikke negtes, at det bliver vanskeligt at anvende hele sin Opmærksomhed paa et Forslag, naar man, medens det forhandles — og det i saa mange Timer, som der er talt derom idag — har den bestemte Overbevisning, at det, saaledes som Tilstanden er for Diebløkket hos de Myndigheder, som skulle være enige om, at det kan blive til Lov, ikke vil kunne blive det i den nærmeste Tid. Denne Overbevisning har nu jeg, og netop fordt jeg har denne Overbevisning, vil jeg ikke idag — hvad jeg ellers gjerne skulde have ønsket — gaa nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser i dette Forslag, navnlig med Hensyn til den Maade, som stiller Landet uheldigere end Kjøbenhavn. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Valgbarheden skal være mindre for Beboerne af Landet end for Beboerne af Kjøbenhavn. Jeg skal dog, som sagt, ikke gaa videre ind derpaa, da jeg ikke tror, det vilde føre til noget Resultat, men der er derimod en almindelig historisk Be-

mærkning, som er fremsført her, og som jeg ikke kan lade gaa upaatakt hen. Den beror paa en dyb Uvidenhed angaaende Menneflægtens Historie og paa en overordentlig stor Mangel paa Opfattelsesevne af, hvorledes Slægtens Liv har været fra den Tid, Historiens Mindesmærker ere blevne til. Naar man siger om vore Forfædre og om de Slægter, der tidligere have levet, at de Store, som til forskjellige Tider have haft Magten, have misbrugt den, da er dette mærkeligt; det er Resultatet af den historiske Betragtning, at de, som have haft Magten over de Andre, ikke have gjort Andet end misbrugt den. Jeg vil da spørge, hvem der har frembragt alt det Gode, som er i Verden, hvem der da har ledet Slægten til den Advilling, som den nu har? De, der ikke have haft Magten, kunne ikke have gjort det, thi de havde jo ikke Magten, og de, der havde Magten, kan heller ikke have gjort det, thi de have jo misbrugt den. Hvem har da bidraget til den aandelige Advilling? Det er sørgeligt for mig at høre en saa ubegrundet almindelig Sætning fastes frem og at høre denne Bemærkning fremsat til Forsvar for et Lovforslag, som er af en saa indgribende Virkning for mit Fædreland. — De ærede Rigsdagsmænd var det mig næsten umuligt at høre; det ærede Medlem for Horsens (Tauber) kunde jeg slet ikke høre, men af det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Albretsen) syntes jeg dog, jeg hørte nogle Ord, og dertil vil jeg knytte en Bemærkning. Den ærede Rigsdagsmand sagde: Lad os tænke os f. Ex., at de Store bleve til Smaa, og at de Smaa bleve til Store, at Forholdet blev omhyttet, hvordan tror saa de ærede Rigsdagsmænd — sagde han — at de tidligere Store og nu Smaa blevne ville tænke og sige. Ja, det er nu den ene Side af Sagen, men lad os vende Sagen om og spørge: Hvordan tror den ærede Rigsdagsmand, at de Smaa, naar de bleve Store, vilde tænke og sige? Det er ogsaa værd at lægge Mærke til.

Judenrigsministeren: Naar jeg har holdt mig saa længe tilbage, som jeg har, er